

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Pc/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121201519
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2121201519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci manželov: H. U., rod. X. (navrhovateľka - manželka), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX a Š. U.Ý., rod. U. (manžel), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX, o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Manželstvo manželov H. U., rodená X., narodená dňa XX.XX.XXXX a Š. U., rodený U., narodený dňa XX.XX.XXXX uzavreté dňa XX.XX.XXXX T. W., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu W., zväzok XX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XXX, sa r o z v á d z a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka (ďalej aj ako „manželka“) sa návrhom, doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 22.03.2021, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd rozviedol jej manželstvo s manželom. V návrhu uviedla, že manželstvo bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v W.. Z manželstva pochádza jedno dieťa, ktoré je už plnoleté. Do manželstva vstupovali po trojročnej známosti, z lásky. Manžel však od počiatku manželku podvádzal, čo jej ale nikdy nepriznal. Celé manželstvo ju psychicky a ekonomicky týral, náklady na domácnosť platila vždy ona. Intímne spolu nežijú 4 roky. Ich názory na spoločný život sa začali postupne líšiť, čo vyústilo k citovému odcudzeniu, vytratila sa dôvera. Hádky a nedorozumenia boli na dennom poriadku, manželka to znášala len kvôli synovi. Manžel ju stále podvádzal a ich manželstvo je v takom trvalom a hlbokom rozvrate, že je vylúčené obnovenie manželského spoluzitia.

2. Manžel sa k doručenému návrhu napriek výzve súdu nevyjadril.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom manželky (navrhovateľky) a oboznámením sa s ostatným obsahom spisu, keď pojednával v neprítomnosti manžela, pričom zistil nasledovný skutkový s právny stav:

4. Účastníci konania manželstvo uzatvorili dňa XX.XX.XXXX T. W.. U oboch manželov, ktorí sú slovenskí štátni občania, ide o prvé manželstvo, z ktorého pochádza jedno dieťa, ktoré je toho času už plnoleté. Manželstvo účastníkov bolo problematické počas trvania celého manželstva. Manželka už od začiatku manželstva manžela podozrievala z nevery, ktorú jej však manžel nepriznal a ona žiadne priame dôkazy nemala. Vyústením týchto problémov bolo podanie návrhu na rozvod manželkou v roku 1989, ktorý ale zobrala späť, dúfajúc v zmenu správania manžela. K zmene vzťahov medzi manželmi nedošlo. Manželia spolu takmer nekomunikujú a ak k nejakej komunikácii medzi nimi dôjde, tak sa len hádajú. Manželia žijú v spoločnej domácnosti, v nehnuteľnosti, ktorú predávajú, spoločne nehospodária a ani spolu intímne nežijú. Manžel neprispieva na úhradu nákladov, manželka mu nevarí ani neperie, nespia v spoločnej izbe. Manžel má podľa tvrdenia manželky mimomanželskú známosť, ona mimomanželskú

známosť nemá. Manželskú krízu už manželka nechce riešiť alternatívnym spôsobom prostredníctvom psychológa, nakoľko k manželovi už nič necíti, je jej ľahostajný. S následkami rozvodu je uzročená, ďalšie trvanie manželstva podľa nej nemá žiaden význam, je to pre ňu psychické trápenie. Obnovenie manželského spolužitia vylúčila.

5. Podľa čl. 1 Základných zásad zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZR“), manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobro. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

6. Podľa článku 4 základných zásad ZR, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny.

7. Podľa § 18 ZR, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

8. Podľa § 19 ods. 1 až 3 ZR, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd. Na výkon povolenia a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

9. Podľa § 22 ZR, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených.

10. Podľa § 23 ods. 1 až 3 ZR, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa §18 a 19.

11. Podľa § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

13. Manžel dňa 18.05.2021 o 12.51 hod. telefonicky ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, uviedol, že sa ho nezúčastní, nakoľko „behá po doktoroch“ a je tam veľa ľudí.

14. Súd v súlade s § 180 CSP rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti manžela, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, avšak o odročenie pojednávania nepožiadala.

15. Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. Povinnosť žiť spolu znamená vytvorenie vzájomného životného spoločenstva, pokojného a harmonického spolužitia. V rodinnom prostredí by mala vládnuť atmosféra vzájomného porozumenia, tolerancie, dôvery a lásky. Povinnosť vytvárať zdravé rodinné prostredie je najširšie koncipovanou povinnosťou, ktorá vychádza z účelu manželstva. K zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len vtedy, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Rozvod manželstva by mala byť krajná a posledná možnosť riešenia rozvratu vzťahov medzi manželmi, ku ktorej by mal súd pristúpiť len vtedy, ak sú na to splnené podmienky.

16. Všeobecnou hmotnoprávnou podmienkou na rozvod manželstva je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi, spôsobujúca nemožnosť plnenia účelu manželstva, a kumulatívne neexistencia ďalšej perspektívy obnovenia manželského spolužitia. Rozvrat vzťahov musí

byť kvalifikovaný, jeho intenzita by mala byť vysoká a musí sa javiť ako nezmeniteľný a nenapraviteľný. Nezhody manželov sa majú týkať podstatných vecí manželského spolužitia a musia byť medzi nimi vážne narušené citové vzťahy, i keď nie je vylúčené, že aj pretrvávajúce nezhody ohľadom nepodstatných vecí môžu zapríčiniť vážne narušenie a trvalý rozvrat vzťahov. Existencia vážneho a trvalého rozvratu vzťahov medzi manželmi musí byť v príčinnej súvislosti s nemožnosťou naplňať ďalej účel manželstva. Zákon predpokladá objektívnu existenciu rozvratu vzťahov bez ohľadu na subjektívne stanovisko manželov a na zavinenie niektorého z manželov. Objektívny rozvrat vzťahov znamená, že medzi manželmi je skutočný stav nasvedčujúci nemožnosti plniť účel manželstva a rodiny založenej manželstvom.

17. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov je hlboko a trvalo rozvrátené, neplní svoj účel. Manželstvo bolo problematické už od počiatku, problémy medzi manželmi sa stupňovali a v súčasnosti neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií. Manželia už spolu nehospodária a ani sa intímne nestýkajú. Z manželstva pochádza len jedno dieťa, ktoré je už plnoleté. Vzťahy medzi manželmi sú narušené v dôsledku opakovaného podozrenia manželky z manželovej nevery. Medzi manželmi absentuje komunikácia, kde by riešili problémy, ktoré im každodenné spolužitie prináša. Manželia spolu komunikujú minimálne, väčšina rozhovorov skončí hádkou. U manželov veľmi dlhú dobu absentuje zdravé rodinné prostredie, čo svedčí o vážnom rozvrate manželstva. Manželia si nie sú vzájomnou oporou, vo vzťahu medzi nimi absentuje spolupatričnosť a rešpekt. Manželka počas konania výslovne a opakovanne uviedla, že k manželovi už nič necíti, že jej je ľahostajný, že spolužitie ju trápi a vyčerpáva aj po psychickej stránke. Vylúčila možnosť obnovy manželského spolužitia, ako možnosť využitia spolupráce so psychológom za účelom obnovy manželstva. Vzhľadom na všetky zistené skutočnosti sa nedá predpokladať, že by sa manželstvo účastníkov mohlo obnoviť s perspektívou do budúcnosti.

18. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že zákon súdu ukladá, aby viedol manželov k odstráneniu príčin rozvratu manželstva a usiluje sa o ich zmierenie (§ 96 ods. 1 CMP). Povinnosť súdu zmierovať manželov treba ale vykladať tak, že súd ju realizuje vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého prípadu. Nie je ani vylúčené, aby súd od snahy o odstránenie príčin rozvratu manželstva upustil, keď je mu zrejmé, že príčiny rozvratu sú natoľko závažné, že nie je možné manželov uzmierniť, naopak, rozvod sa môže s prihliadnutím k okolnostiam prípadu javiť aj napriek všeobecnému záujmu spoločnosti na zachovanie manželstva ako najlepšie riešenie danej situácie. Uzavretie manželstva je prejavom dobrovoľného a slobodného rozhodnutia budúcich manželov, pričom u už existujúceho manželstva je potrebné vziať do úvahy právo oboch manželov reagovať najmä na vývin ich vzájomných vzťahov vyhodnocovaním toho, či dôvody vedúce k dobrovoľnému a slobodnému rozhodnutiu vytvoril s niekým trvalé životné spoločenstvo stále existujú a ak tomu tak nie je, aké sú príčiny takéhoto stavu a či tento treba považovať za trvalý (nezvratný) alebo naopak za taký, ktorý vykazuje len znaky dočasnosti (porov. napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.01.2018, sp.zn. 11CoP/182/2017, zo dňa 18.04.2018, sp.zn. 24CoP/21/2018 alebo zo dňa 31.05.2017, sp.zn. 24CoP/63/2017. V predmetnej veci súd zisťoval stanovisko manželky, pričom jej vyjadrenie nezotrvať ďalej v manželskom zväzku bolo jednoznačné a definitívne, preto aj bez výsluchu manžela ako druhého účastníka konania ich manželstvo rozviedol, a to najmä s prihliadnutím na postoj manželky, keď ako súd uviedol vyššie, manželstvo je dobrovoľným zväzkom a nie je možné nútiť druhého manžela v takomto zväzku zotrvať, o to viac, keď manželstvo už neplní úlohy a poslanie plynúce mu zo zákona. Napokon, manžel aj tým, že sa vo veci žiadnym spôsobom, napriek výzve súdu nevyjadril a na pojednávanie sa napriek predvolaniu nedostavil, prezentoval svoj postoj k manželskému zväzku.

19. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže manželstvo účastníkov konania neplní základné funkcie, ktoré predpokladá zákon o rodine, je trvalo a hlboko rozvrátené, súd návrhu manželky vyhovel a manželstvo rozviedol.

20. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na

náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanoveniach § 53 a nasl. CMP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska (§ 27 ods. 1 a 2 ZR).

Odvolanie zo strany manželky proti tomuto rozsudku nie je prípustné, pretože sa tohto práva po vyhlásení a odôvodnení rozsudku výslovne vzdala (§ 368 CSP), čo potvrdila svojim podpisom do zápisnice.